

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 526/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 12 marca 2021 roku sygn. II K 395/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>naruszenia przepisów postępowania, mającego wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 193 & 1 k.p.k. w zw. z art. 113 & 1 k.k.s. poprzez ustalenie okoliczności mającej istotne znaczenie dla sprawy, a wymagającej wiedzy specjalnej, na podstawie innego dowodu niż dowód z opinii biegłego sądowego, a konkretnie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	występowania elementu losowości na automatach wskazanych w zarzucie aktu oskarżenia,			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Zarzut jest chybiony. Sąd pierwszej instancji był uprawniony do korzystania z protokołu kontroli funkcjonariuszy celnych Referatu Dozoru Urzędu Celnego w P., którzy w dniu 23 października 2014 roku przeprowadzili czynności kontrolne w zakresie urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U z 2009 roku Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.) w lokalu (...) - M. (...) przy Placu (...) w O., w związku z zaistnieniem podejrzenia nie przestrzegania przepisów określonych w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej (Dz.</p>				

U. z 2009 roku poz. 1323 z późn. zm.), w sytuacji gdy okoliczności faktyczne uzasadniały niezwłoczne przeprowadzenie kontroli.

Kontrolujący celem ustalenia zasady działania pięciu zastanych tam urzędów, szczegółowo opisanych w protokole kontroli (karta 2 - 6 akt sprawy), dokonali ich oględzin i przeprowadzili na każdym z nich eksperyment, rozgrywając na nich gry, do czego byli ustawowo umocowani.

Realizowali bowiem uprawnienia określone w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej (Dz. U. z 2009 roku poz. 1323 z późn. zm.). Posiadali odpowiednią w tej dziedzinie wiedzę i stosowne przygotowanie.

Czynności te niezbicie dowiodły, że w grach występował element losowy ponieważ grający naciskając klawisz START nie mieli wpływu na ułożenie się symboli na ekranach

monitorów, które było zależne tylko od urzędnika. Wykazały również, że urzędnika te służyły do celów komercyjnych, gdyż do ich uruchomienia konieczne było użycie środków pieniężnych. Umożliwiały uzyskanie wygranej pieniężnej i wypłacały takie wygrane, jak również pozwalały na uzyskanie wygranej rzeczowej w postaci punktów, polegającej na możliwości przedłużenia gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w niej. Innymi słowy czynności te potwierdziły, że prowadzone na kontrolowanych urządzeniach gry były grami na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U z 2009 roku Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.). Zatem nie było potrzebne dla dokonania ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - przeprowadzenie dowodu z opinii

biegłego sądowego
w celu ustalenia
charakteru
przedmiotowych
urządzeń i
urządzanych na nich
gier, w których
to kwestiach sąd
powziął stosowną
wiedzę w oparciu o
rezultaty
eksperymentów
przeprowadzonych
przez
funkcjonariuszy
Służby Celnej. Jak
już wskazano
powyżej organy
procesowe były
uprawnione do
przeprowadzenia
eksperymentów, z
których z kolei sąd
pierwszej instancji
wywiódł logiczne
wnioski o losowym
charakterze gier,
których wynik nie
zależał od woli i
zręczności graczy.
Wcale nie wymagało
to wiadomości
specjalnych, tylko
rozsądnego i
obiektywnego
podejścia do
zaobserwowanych w
trakcie
eksperymentów
faktów i zjawisk.
Eksperymenty
mogły jak
najbardziej posłużyć
do dokonywania
ustaleń faktycznych,
wszak
przeprowadzone
zostały w celu
sprawdzenia
okoliczności

mających istotne
znaczenie dla
sprawy, w tym
konkretnym
przypadku w postaci
możliwości wpływu
graczy na wynik
prowadzonych gier.

Sporządzona w
sprawie związkowej
II K 207/16
Sądu Rejonowego w
Opocznie przeciwko
I. K. i Ł. B. o
czyn z art. 107
& 1 k.k.s. opinia
mgr. inż. R. R. -
biegłego sądowego z
zakresu informatyki,
telekomunikacji i
automatów do gier,
na którą powołał się
apelant,
potwierdziła
rezultaty
eksperymentów
dokonanych na
zabezpieczonych w
tamtym
postępowaniu
urzędzeniach, nie
poddając w
wątpliwość
wniosków
kontrolnych
wyprowadzonych
przez urzędników
celnych, co
przekonuje sąd
odwoławczy o
przydatności
czynności
dokonanych w
przedmiotowym
procesie przez
funkcjonariuszy
Służby Celnej do
ustalenia
rozważanych

istotnych okoliczności sprawy.			
Wniosek			
o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego I. K. na okres próby 2 lat, orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz organizacji zwalczających uzależnienie od hazardu w kwocie 2000 złotych (tj. w kwocie orzeczonej grzywny) oraz zwolnienie oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu jest niezasadny z przyczyn wskazanych w pkt. 3.2 niniejszego			

<p>opracowania. Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego I. K. również nie podlega uwzględnieniu. Przeciwnie temu oskarżonemu prowadzone jest równoległe drugie postępowanie karne również o czyn z art. 107 & 1 k.k.s. w sprawie II K 207/16 Sądu Rejonowego w Opocznie, które przekonuje o szerszej skali działalności ww. i nie pozwala na ocenę stopnia szkodliwości społecznej przedmiotowego czynu jako nieznacznego.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mającego wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegającego na bezzasadnym uznaniu, że oskarżony I. K. działał z zamiarem ewentualnym popełnienia przestępstwa urządzania gier na automatach, w sytuacji gdy z dowodu w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>postaci wyjaśnień oskarżonego wynikało, że oskarżony pozostaje w usprawiedliwionym przekonaniu, że zakaz urządzania gier na automatach poza kasynem jest bezskuteczny z uwagi na wadliwości proceduralne przy uchwalaniu ustawy o grach hazardowych</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Należy odrzucić zarzut obrony związany z rzekomym działaniem oskarżonego I. K. w błędzie (zarzut nie zastosowania art. 10 & 3 k.k.s., art. 10 & 4 k.k.s.).</p> <p>W realiach przedmiotowej sprawy oskarżony - jak wynika z jego wyjaśnień - znający przepisy regulujące gry hazardowe (co wyklucza błąd z art. 10 & 1 k.k.s., którego zresztą niezastosowania obrońca nie zarzuca) wiedział, że naruszenie blankietowych przepisów z ustawy</p>				

hazardowej narusza
prawo karne
skarbowe. Z jednej
strony istniały
wprawdzie w okresie
objętym zarzutem
rozbieżności w
orzecznictwie co do
charakteru
technicznego
przepisów art. 6 ust.1
i art. 14 ust. 1 ustawy
z dnia 19 listopada
2009 roku o
grach hazardowych,
z drugiej jednak
strony oskarżony
mający świadomość
tychże rozbieżności
działał nie w błędzie,
lecz - jak słusznie
przyjął sąd rejonowy
- w realizacji
świadomego ryzyka
gospodarczego
(gdzie na szali
zysków i strat
położył również
konsekwencje w
postaci
odpowiedzialności
karno - skarbowej).
Taka kalkulacja
wyłącza błąd (w
każdej jego postaci,
a więc z art. 10
& 1 i & 3 i & 4
k.k.s.). Nie działa
bowiem w błędzie
ten kto świadomie
kalkuluje ryzyko
odpowiedzialności
karnej i z góry
podejmuje kroki
mające zabezpieczyć
go przed taką
odpowiedzialnością
w przyszłości (takie
kroki jak wynikające
z wyjaśnień

oskarżonego
gromadzenie opinii
prawnych , orzeczeń
itp.). Człowiek
w błędzie -
na co trafnie
zwrócił uwagę sąd
merytoryczny - nie
zdaje sobie sprawy z
możliwości
pociągnięcia go do
odpowiedzialności
karnej. Oskarżony
zaś taką możliwość
zakładał i się przed
nią zabezpieczał, a
więc w błędzie nie
był. Nie można
zatem twierdzić -
jak czyni to apelant
- że oskarżony
pozostawał w
usprawiedliwionym
błędzie co do prawa
(co do oceny
prawnej czynu - art.
10 & 4 k.k.s.). W
związku z licznymi
odmiennymi
orzeczeniami
różnych organów
procesowych
oskarżony miał
dostatecznie
czytelne sygnały,
które podważały
przekonanie o
legalności i
niekaralności
takiego zachowania,
jak zostało
przypisane
niniejszym
wyrokiem. Zatem
prowadząc tego
typu działalność
we współdziałaniu
z oskarżonym Ł.
B. musiał brać
pod uwagę jej

<p>sprzeczność z prawem, w tym z prawem karnym skarbowym i na to się godził. Taki stan świadomości nie jest tożsamy ani z istotą błędu co do kontratypu - art. 10 & 3 k.k.s., ani z istotą błędu co do prawa - art. 10 & 4 k.k.s.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego I. K. na okres próby 2 lat, orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz organizacji zwalczających uzależnienie od hazardu w kwocie 2000 złotych (tj. w kwocie orzeczonej grzywny) oraz zwolnienie oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu jest niezasadny z przyczyn wskazanych w pkt. 3.2 niniejszego opracowania.</p> <p>Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego I. K. również nie podlega uwzględnieniu.</p> <p>Przeciwko temu oskarżonemu prowadzone jest równoległe drugie postępowanie karne również o czyn z art. 107 & 1 k.k.s. w sprawie II K 207/16 Sądu Rejonowego w Opocznie, które przekonuje o szerszej skali działalności ww. i nie pozwala na ocenę stopnia szkodliwości społecznej przedmiotowego czynu jako nieznacznego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie o winie i karze.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zaskarżony wyrok jest słuszny, zarzuty apelacyjne okazały się chybione.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2.</p>	<p>Podstawą prawną rozstrzygnięcia o kosztach były przepisy art. 636 & 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k w zw. z art. 113 & 1 k.k.k.s. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) oraz & 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku</p>	

	<p>(Dz. U. Nr 108 poz. 1026 z późniejszymi zmianami).</p> <p>Obciążenie oskarżonego opłatą za drugą instancję w kwocie 200 złotych i wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych jest konsekwencją nieuwzględnienia skargi apelacyjnej wywiedzionej na jego korzyść i uznania, że uiszczenie tychże nie stanowi dla niego nadmiernej uciążliwości. Jako dyrektor spółki uzyskuje dochód w kwocie 3 000 złotych miesięcznie.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o winie i karze	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana